

Copenhagen Blues Sessions

Af uransagelige årsager har jeg i perioder deltaget i eller rådgivet ved, næsten samtlige festivalforsøg inden for bluesgenren i Danmark. De alle er gået ind og jeg har hver gang stået og set det komme. Eksemplerne på hjælpeløshed, barokke dispositioner, for ikke at glemme det udtalte ord nåede ofte en Monte Pythonisk højderekord. I min naivitet troede jeg engang at det skyldtes uvidenhed når foreningslivets operatører begik de samme fejl igen og igen, men jeg blev klogere. Her er et par perler fra det sidste og tredje forsøg jeg, som daglig leder har deltaget i.

FORMANDEN ringede. Han kan snakke en død mand i søvn så jeg holdt ham lidt hen, mens jeg skænkede mig et glas rødvin og lagde smørgerne frem. Det kan nemlig tage sin tid:

- Biceps: - Yes, my dear –
- Formand: - Vi må udskyde mødet –
- B: - Ok, jeg er cool, bare sig til. Har du læst JOURNALEN? -
- F: - Ikke endnu –
- B: - Nå, men HUSET er med på idéen, vi får hele hytten, alle scener –
- F: - Hvad med ølsalget? -
- B: - Vi kan prøve at stikke lidt til Chefen, han er ikke nem –
- F: - Vi kan lave en byttemandel med noget fadøl –
- B: - Vi har den fordel at vi kan lave en fællesbillet. Det er godt festivalkendetegn, alle møder alle og måske falder der et par gode anmeldelser af, men det vigtigste er, at vi selv har alle entreindtægterne. Har du set min ANALYSE?
- F: - Ja, men vi skal ha' de regionale spillesteder med -
- B: - Hvorfor det?
- F: - De skal leve op til deres forpligtelser om genremæssig bredde –
- B: - Det er rent selvmord, mand. Det må da blive en sag mellem dem og Rådhuset. Jeg tror, at du skal blande dig langt uden om –
- F: - Hvad med Jazzhouse og blues? Det passer sammen. Ama'r Bio og Pumpehuset kan ta' de store navne -
- B: - Så store er navnene altså heller ikke. Hvis du har læst ANALYSEN så vil du se, at produktionsomkostningerne dér er dobbelt så store som musikudgifterne og de reelle udgifter til kunstnerne er ikke større, end at vi selv kan sætte dem op i Musikcaféen eller Plan B og komme ud med et mindre underskud end vi har på Amager, bortset fra-
- F: - Politisk set... -
- B: - Det er ikke vores opgave at lave politik. Vi er enige om at vi selv står som ARRANGØRER i år. I princippet er vi i en konkurrencesituation med de større spillesteder. Hvis vi lægger det du kalder HOVEDNAVNE UDENFOR CITY, så kan du stå inde i HUSET og kigge langt efter dit publikum, samtidigt med at du tildeler dem størstedelen af de midler vi har at gøre godt med. Enhver Nettoelev vil grine af os. Det gør de større arrangører sikkert allerede –
- F: - Vi tager det op på næste møde –
- B: - Og laver hvad om? Vi har jo MODELLEN klar –
- F: - Den er ikke vedtaget endnu –

- B: - Hvornår har denne bestyrelse vedtaget noget som helst?
- F: - Der er lige en anden ting, Jeg er ked af den PERSONKONFLIKT du har med MR. X og jeg har tænkt mig at sende et formeldt brev -
- B: - Det behøver du ikke, der er ikke nogen PERSONKONFLIKT, i så fald er det imellem foreningen og MR X. Jeg opfandt JOURNALEN af samme årsag og ingen har gjort indsigelser. Vi fik stadfæstet nogle principper så folk kan forstå, at det er bestyrelsens ærinde jeg går. Alt hvad jeg har foretaget mig er sanktioneret af bestyrelsen og alle var enige om, at bede manden om at trække sig. Det var altså ikke mig der støbte kuglerne. Hvis der er noget du fortryder så gå ind og snak med dem over en bajer. Det nummer skal du ikke lave med mig -
- F: - Som FORMAND har jeg....-
- B: - Glem det nu, mand. Da du åbenbart ikke har læst JOURNALEN så kan jeg orientere dig om, at jeg har opgivet markedsføringen af "The Blues Sessions"-
- F: - Du sagde ellers, at du ville fortsætte –
- B: - Jeg har ombestemt mig -
- F: - Det må vi snakke om –
- B: - Ja, vi ses –
- F: - Hej –

Der var kommet en ny bluesbar i København inde i Møntergade, som meget passende hed BarBlues. Ejerne Dan og Allan bad mig bidrage med en liste over danske soloperformere, der kunne optræde derinde. Snart var BYENS FØRENDE AKUSTISKE SCENE en realitet. Allan stod i køkkenet mens Dan vendte sjældne vinylskiver på grammofonen og byens musikere begyndte at hænge ud derinde.

Dan vidste at jeg gik med planer om at producere en DOKUMENTARSERIE om BLUES OG BESLÆGTEDE STILARTER. Dan foreslog at vi optog det første album i Baren, live. Det var en svær fødsel fordi projektet var langt under vingerne på Copenhagen Blues Festival. Det var ikke fordi de ikke ville lave den, men det skulle være bøvlet og besværligt.

Jeg aftalte med Dan at han skulle vælge de musikere der skulle deltage så man ikke senere kunne bebrejde mig, at jeg bevidst havde fravalgt nogen og så var min opgave, at skaffe pengene. Det lykkedes næsten. MUSIKHUSET AAGE JENSEN (4SOUND) stillede maskinerne til rådighed og mediefabrikanten TOCANO indvilligede i at trykke et oplag gratis. En anden, og mere fremsynet formand fra Dansk Musiker Forbund i København bidrog med sit personlige rådighedsbeløb og min ven KONG HENRIK fra YELLOW HOUSE STUDIO, sad ved knapperne og mixede CD'en uden at vi bagefter behøvede, at redigere noget særligt.

BarBlues' barchef hos Tuborg kom med øllet. Allan lavede maden og musikkerne indvilligede i at fraskrive sig deres ROYALTIES, så næste oplag var sikret. Det var næsten for smukt. Problemet var bare, at jeg stod og manglede 1400 gode danske kroner, som min formand ikke kunne undvære. Musikerforbundet trådte til igen og "Copenhagen Blues Session vol. 1" var en realitet og jeg kaldte den "the solo performers".

Jeg indtog cappuccino på en italiensk restaurant bag ved Domkirken da næstformanden kom trækkende med sin cykel og sin kæreste.

- Hey, Biceps –
- Hej, Marstokk hvor var du da jeg havde mest brug for dig? –
- Austin, Texas, noget nyt? –
- Vi skal lave "Blues Sessions" alt er på plads og alt andet sejler –
- Hvorfor skal jeg ikke producere den? –
- Du er velkommen, jeg har nok om ørerne, snak med Dan så ordner jeg det praktiske –

Det blev en fantastisk session. DE BEDSTE DANSKE SOLISTER på en og samme skive. Jeg fik TV AVISEN med på et indslag og trommeslageren KEN GUDMAND filmede seancen, ligesom han havde optaget så godt som alle festivalens koncerter fra 2002 – 2003. Jeg vidste ikke på dette tidspunkt, at han var en dødsmerket mand.

Marstokk sørgede for, at "Sessions" kom med i MXP som var et dansk musikeksport initiativ og indeholdt optagelser med førende danske kunstnere, inden for alle genrer. Flere store brancheorganisationer, stod bag projektet i et forsøg på at promovere dansk musik i udlandet og vi betragtede det, ikke uden en vis stolthed, som en af de største landevinger for dansk blues, nogensinde.

Næste stop var Europas største musikmesse, MIDEM i Cannes hvor branchefolk fra hele Verden mødes én gang om året. Jeg ville have Marstokk derned for at pushe "sessions", men formanden ville ikke betale. Marstokk fandt en anden sponsor og var primært dernede i andet ærinde selv om jeg ved at han gjorde hvad han kunne for "sessions".

Jeg ringede til FORMANDEN og gav ham en status over forløbet af promoveringen af projektet.

- F: - Du skal ikke bruge tid på PR ARBEJDE nu, vi har andre opgaver –
B: - Hvilke? –
F: - En udsending, generalforsamlingen og booking –
B: - Generalforsamlingen ligger måneder væk og jeg kender mine prioriteter. Der er tid nok og jeg stopper ikke midt i PR arbejdet, ikke lige før MIDEM. KulturBrian er dernede med det tunge skyts og hele kavaleriet. Det er for åndsvagt -

Disse telefonsamtaler var efterhånden blevet mere og mere absurde. Formanden mente at formandskasketten, som han ofte henviste til, gav ham særlige beføjelser. Jeg opgav til sidst at arbejde i modvind og lod PR arbejdet "passe sig selv", trappede ned og arbejdede efter en jobbeskrivelse som jeg fremlagde. Det eneste der kunne redde denne bestyrelse, var den selv og det så sort ud. Da jeg blev træt af at høre om det fordømte brev fremlagde jeg på et møde, sagen om den mystiske MR. X.

- B: - FORMANDEN har tænkt sig at sende et brev til MR X, hvor han gør mig til syndebuk. Jeg håber, at I kan huske, at det var en enig bestyrelse, der bad MR. X om at trække sig og bortset fra at

det er en unødvendig skrivelse så tror jeg at det bare pisser ham af.

- F: - Hvem har sagt at jeg sender det? –
B: - Det har du selv –
KASSER: - Er du ikke lidt paranoid? -
B: - Det, det drejer sig om er, om vi har en bestyrelse eller ej, eller om FORMANDEN har frit valg på alle hylder -
K: - Nu er du paranoid –
B: - Så siger vi det, men kommer det brev ud eller ej? –
F: - Jeg har kun sagt, at jeg overvejede at gøre det –
B: - Hvad er forskellen? -
F: - Der er ingen der forbyder mig, at sende det som privatperson -
B: - Er i enige? Fint, så vil jeg sige jer tak for denne gang, jeg trækker mig –

Bestyrelsen var bestyrtet og i lang tid derefter komplet handlingslammet. Da en ny af slagsen så dagen lys, bad jeg formanden om at give de nye folk en orientering om hvad det vil sige, at være med i en forening. Jeg var ikke indkaldt til denne briefing.

Jeg gik i stedet med ildhu i gang med at udarbejde en pakke med projekt og ORGANISATIONSPLAN, FESTIVALMODEL, div. ANALYSER m.m., så vores nye legekammerater havde en fair chance, for at kunne overskue hvad de gik ind til. Det blev min svanesang, for FORMANDEN havde i mellemtiden undergået en metamorfose og havde endelig nået til sit endelige stadie. Han var urørlig og afviste egenhændigt hele pakken uden at nogen løftede et øjenbryn. Så meget for den orientering.

- FORMANDEN: - Ifølge forretningsordenen skal vi konstituere os. KASSEREN har indvilliget i at fortsætte og jeg vil gerne selv fortsætte som FORMAND. Der står her at vi skal ha' en NÆSTFORMAND, men det behøver vi ikke –

Her sluttede festen for mit vedkommende. Kort efter mødet, som blev en større farce end jeg havde forestillet mig, med en hel del bøvl og mere absurd kommunikation kom jeg ud af jobbet som daglig leder. Da jeg kom med nogle forslag til vedtægtsændringer, der måske var lidt for afslørende, blev jeg ekskluderet og da man ikke behandler forslag fra ikke medlemmer blev der midlertidigt ro i lejren. At jeg var medlem da jeg indsendte mine forslag, generede ikke store ånder.

Det FORMANDEN sked mest i bukserne over var nok at jeg foreslog, at han hyrede en uvildig, sagkyndig dirigent udefra. Det kunne have reddet foreningen fra at lukke sig om sig selv, men ikke FORMANDEN, der senere foretog et par vedtægtsændringer, alene til ære for mig. For fremtiden behøver generalforsamlingen f. eks. ikke at behandle eksklusionssager. Den ordner FORAMANDEN.

Ikke længe efter mødtes jeg med Marstokk på Café Europa. Vi var begge flade, men jeg lavede et overtræk så vi kunne stå dagen igennem. Efter et par kopper god styrkende kaffe gik vi over i Holmens Kirke, hvor vi deltog i en meget stemningsfuld og bevægende bisættelse og sagde DET SIDSTE FARVEL til Ken Gudmand. Han fandt sit sidste hvilsted

på Assistens, en hæder for sin pionerstatus i dansk rockhistorie. Ken havde været et af meget få, aktive medlemmer i foreningen og han havde lagt et stort arbejde og rolig entusiasme i at dokumentere festivalen. En helt igennem OK fyr, en dejlig musiker og det dejligste menneske man kan forestille sig.

At FORENINGEN GLEMTE AT HÆDRE KEN ved et øjeblikks stilhed på den efterfølgende generalforsamling, var ikke nemt at overvære. Det fortæller mere om Copenhagen Blues Festival, og bedre end mange af ord.

Nye medlemmer af denne hjælpeløse bestyrelse som ikke havde nogle forudsætninger for at kende mig, for andet end af omtale, havde travlt med at fortælle mig en hel masse om mig selv, som jeg ikke vidste.

Jeg stod overfor INKVISITIONEN. Eksklusionssagen blev ikke behandlet i dette forum hvor kun få indkaldte medlemmer, sikkert udvalgt med en særlig omhu, var til stede og en afstemning var i sagens naturligvis ikke en nødvendighed.